

Příloha č. 1 Metodiky smart governance: Vyhodnocení dotazníkového šetření „Smart city v našem městě“

Autorský kolektiv: Filip Kučera, Martin Horák, Lenka Smékalová

2019

Metodika byla zpracována jako součást projektu TJ01000114 Aplikace přístupů smart governance do organizačních struktur municipalit v České republice finančně podpořeného Technologickou agenturou ČR.

Obsah

Vyhodnocení dotazníkového šetření „Smart city v našem městě“	1
Úvodní slovo	3
Metodologie výzkumu	4
Postup sběru dat	4
Informace o respondentech	4
Hlavní závěry výzkumu	5
Kapitola I – smart city je...	5
Kapitola II – veřejná debata a smart city	6
Kapitola III – informační zdroje a smart city	6
Kapitola IV – odborné akce a smart city	7
Kapitola V – překážky a smart city	8
Kapitola VI – klíčové osoby a smart city	9
Kapitola VII – metodická podpora a smart city	10
Kapitola VIII – prioritní projekty a smart city	11
Kapitola IX – dlouhodobé přínosy a smart city	12
Shrnutí	14
Zdroje	14
Kontakt na autory	15

Úvodní slovo

Pojem smart city příp. chytré město je stále poměrně nový fenomén, o kterém se mluví zejména v souvislosti s postupující digitalizací a zaváděním dalších inovací do prostoru měst. Taková inflace pojmu z posledních let znamená, že celá řada produktů nebo služeb určená pro municipalitu je titulována přívlastkem „smart“, aniž by byla zjevná konkrétní inovace a přínos.

Dotazníkové šetření přímo mezi zástupci municipalit nám mělo přinést odpověď na otázku, jak vnímají koncept smart city lidé z úřadů, kteří jsou zodpovědní za jeho zavádění do praxe měst. Jsou to pouze senzory? Chytré lavičky? Nebo snad vzdělaní úředníci a otevřené město? Následující výzkumná zpráva představuje hlavní zjištění dotazníkového šetření. Zpráva bude součástí nově vznikající metodiky pro města jako hlavního výstupu projektu "Aplikace přístupů smart governance do organizačních struktur municipalit v České republice" podpořeného z programu Zéta Technologické agentury České republiky.

Na základě studia odborných podkladů si za řešitelský tým projektu tróufáme tvrdit, že v prostředí veřejné správy České republiky schází ustálené definiční vymezení konceptu smart city a často dochází k velmi rozdílnému pojetí toho, co spadá pod toto označení. Zejména v prostředí dodavatelů technologií má pak označení smart city především marketingový charakter.

Ve výzkumu jsme se primárně zaměřili na popsání prvků subjektivního vnímání širokého konceptu „smart“ z pohledu aktérů působících přímo v organizačních strukturách měst České republiky. Dílčím cílem výzkumné zprávy bylo zmapovat, o řešení jakých problémových oblastí ve fungování měst je v kontextu inovací největší zájem.

Metodologie výzkumu

Postup sběru dat

Na sběru dat spolupracoval výzkumný tým s Ministerstvem pro místní rozvoj ČR. Konkrétně Odbor regionální politiky, který zajišťoval distribuci anonymního dotazníku respondentům prostřednictvím zaslání pokynů k vyplnění a odkazu na rozhraní Google Forms.

Sběr dat probíhal od 25. ledna do 15. února roku 2019. V následujících dnech byla získaná data analyzována, vyhodnocena a následně interpretována. Hlavní zjištění jsou předmětem této výzkumné zprávy.

Celý dotazník byl s ohledem na cílovou skupinu koncipován jako maximálně jednoduchý a intuitivní ve smyslu jeho vyplňování. Otázky proto směřovaly především k subjektivnímu vnímání konceptu smart city na úrovni zástupců konkrétních municipalit. Návratnost dotazníků činila 19,1 %.

Informace o respondentech

Jako respondenti dotazníku byli identifikováni zástupci municipalit na území České republiky se statusem hlavního města, statutárního města a města. V případě Prahy a Brna byly vzhledem k jejich velikosti uvažovány jak magistráty obou měst tak také městské části. Při snaze o zacílení na nejrelevantnější osoby v rámci organizační struktury každé municipality byla rozšířena databáze kontaktů také o specifické pracovní pozice typu vedoucí odboru strategického plánování, přípravy projektů či v několika málo případech také přímo manažer konceptu smart city. Dodejme, že přesné pojmenování pracovního zařazení oslovených osob se lišilo. Snahou řešitelů bylo oslovit konkrétní osoby s největšími předpoklady pro znalosti praktických aspektů problematiky smart city. Databáze kontaktů tak zahrnovala emailové adresy tajemníků municipalit, obecný kontakt a kontakt na vedoucího relevantního odboru příp. specifické pracovní pozice s ohledem na výše uvedený popis.

Dotazník byl zaslán na celkem 1 701 emailových adres obsažených ve vypracované databázi kontaktů, přičemž návratnost činila 19,1 %. Do šetření se tedy celkem zapojilo 325 respondentů (z toho bylo 32 % žen a 68 % mužů). Nejvíce respondentů se řadilo do věkové kategorie 46 – 60, a to 47 %. Druhá nejvíce zastoupená kategorie byla ve věku 36 – 45, do které patřilo 32 %.

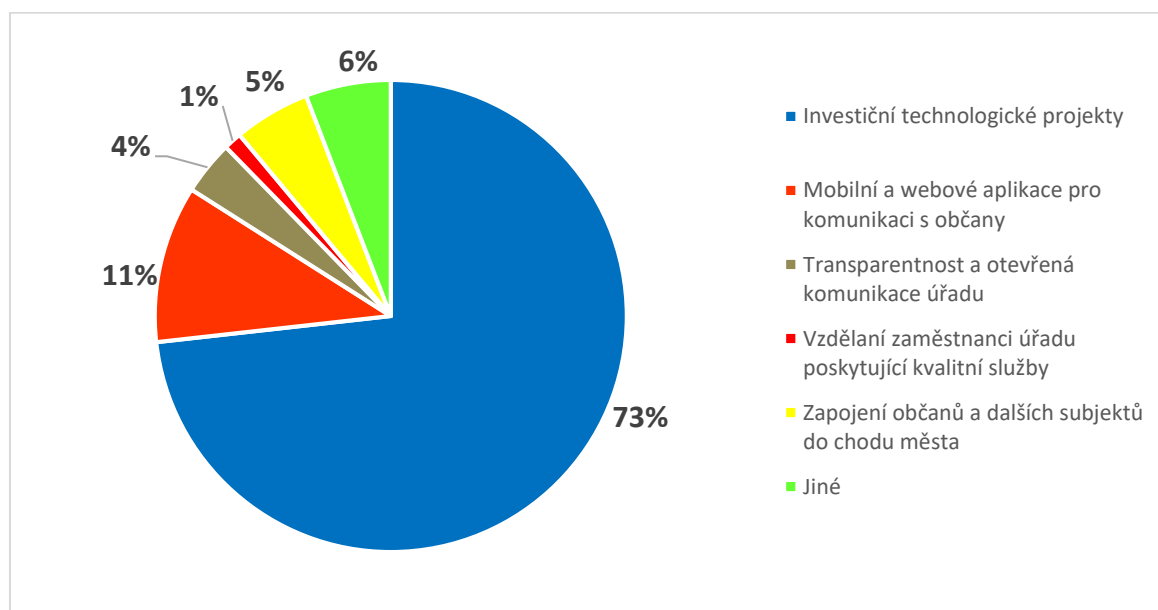
Z hlediska zastávané pracovní pozice respondentů vyplývá, že 63 % pracuje na pozicích jako úředník/referent/projektový manažer, 17 % respondentů bylo primátorů/starostů, 6 % radních. Zbývající procento respondentů působilo na pozicích tajemníka, vedoucí příslušného odboru či místostarosta. Co do velikosti města, nejpočetněji byla zastoupena kategorie 3 000 - 9 999 obyvatel, a to 47 % respondentů. V souvislosti s geografickou lokalizací respondentů můžeme hovořit o rovnoměrném zastoupení všech krajů České republiky, přičemž nejvyšší počet odpovědí pocházel ze Středočeského kraje (13 %), Jihomoravského a Moravskoslezského (shodně 10 %).

Hlavní závěry výzkumu

V následující části výzkumné zprávy jsou prostřednictvím devíti kapitol představeny klíčové poznatky z realizovaného dotazníkového šetření.

Kapitola I – smart city je...

V úvodní části výzkumu autory zajímalo, jak si pojem smart city interpretují samotní zástupci oslovených municipalit. Z výsledků je patrné, že **drtivá většina respondentů (73 %) si tento termín spojuje s realizací technologických projektů** (senzory v dopravě či odpadovém hospodaření, energetické úspory, informační technologie, datová centra, apod.). Nicméně z literární rešerše i dosavadního řešení projektu vyplývá, že podstata konceptu smart city ani zdaleka nespočívá pouze v technologicky orientovaných investičních projektech. V odborných publikacích je v tomto kontextu kladen stále větší důraz na neinvestiční parametry konceptu smart city, nejčastěji v souvislosti s pojetím **smart governance**. Konkrétně se pak jedná o aspekty zaměřené na zavádění participativního pojetí správy města, akcent na rozvoj lidských zdrojů města nebo transparentnosti a otevřenosti města. Z dotazníkového šetření vyplývá, že pojetí smart governance si s konceptem smart city ztotožňuje pouze malá část respondentů. Poměrně přesně to lze ilustrovat na četnosti výběru odpovědi „**zapojení občanů do chodu města**“, kterou vybralo pouze **5 % respondentů**. Odborné publikace (např. Bifulco et al. 2017; Castelnovo et al. 2016; Bolívar a Meijer 2016a; Chourabi et al. 2012) zdůrazňují participativní pojetí a otevřenost přinejmenším na stejné úrovni jako realizaci technologických opatření. Podobné závěry lze demonstrovat na případových studiích ze zahraničí, kdy na základě průzkumu autorů celá řada měst, ať už z kategorie mezinárodních metropolí (za všechny uveďme Helsinky, Londýn či Vídeň), nebo menších měst (řada příkladů zejména ze Skandinávie, Nizozemí nebo Velké Británie) zdůrazňuje také participativní pojetí celého konceptu. Jak trefně zhodnotil jeden z respondentů v kategorii odpovědi „Jiné“, tak smart city je „**usnadnění, zpříjemnění života občanů v našem městě s využitím mixu zdravého rozumu, technologií, dobré praxe odjinud, schopnosti vnímat co lidé chtějí a schopnosti to komunikovat.**“

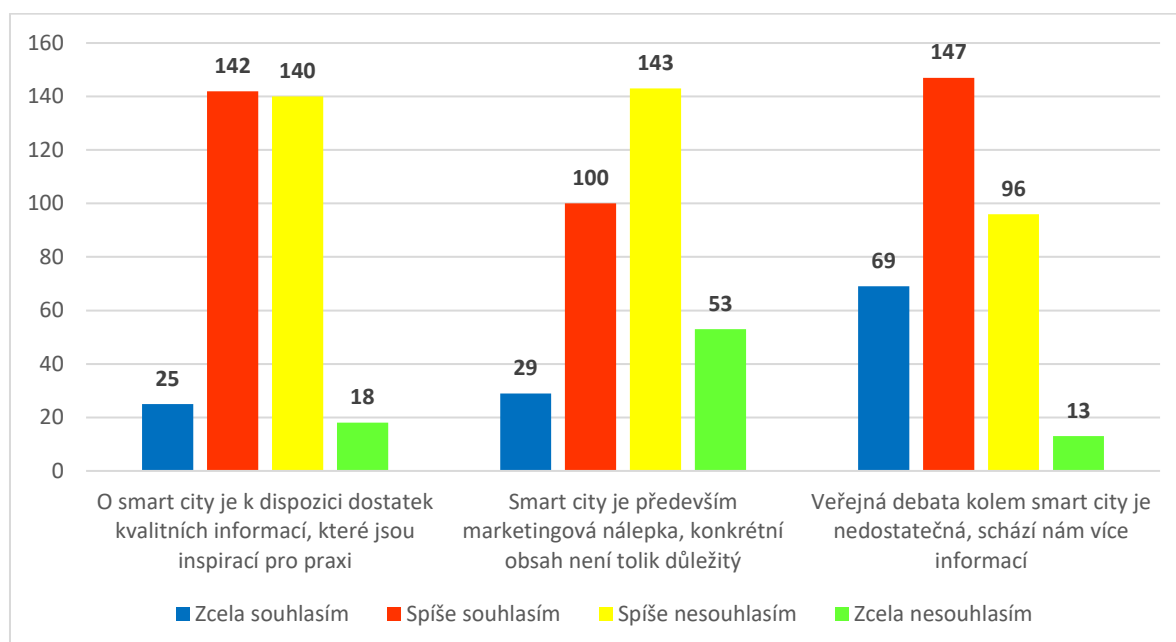

Obrázek 1: Co se Vám jako první vybaví, když se řekne smart city neboli chytré město?

Bezmála 11 % respondentů pak vnímá smart city zejména prostřednictvím různých mobilních a webových aplikací pro komunikaci s občany. V praxi může jít například o aplikace sloužící k hlášení závad v okolí (Zmapuj To) či k předávání aktuálních informací (V Obraze, inCity, MojeObec nebo Mobilní rozhlas). Závěrem vyhodnocení první otázky zmiňme, že pro 9 respondentů je smart city kombinací všech uvedených možností (zahrnuto pod položkou “Jiné”).

Kapitola II – veřejná debata a smart city

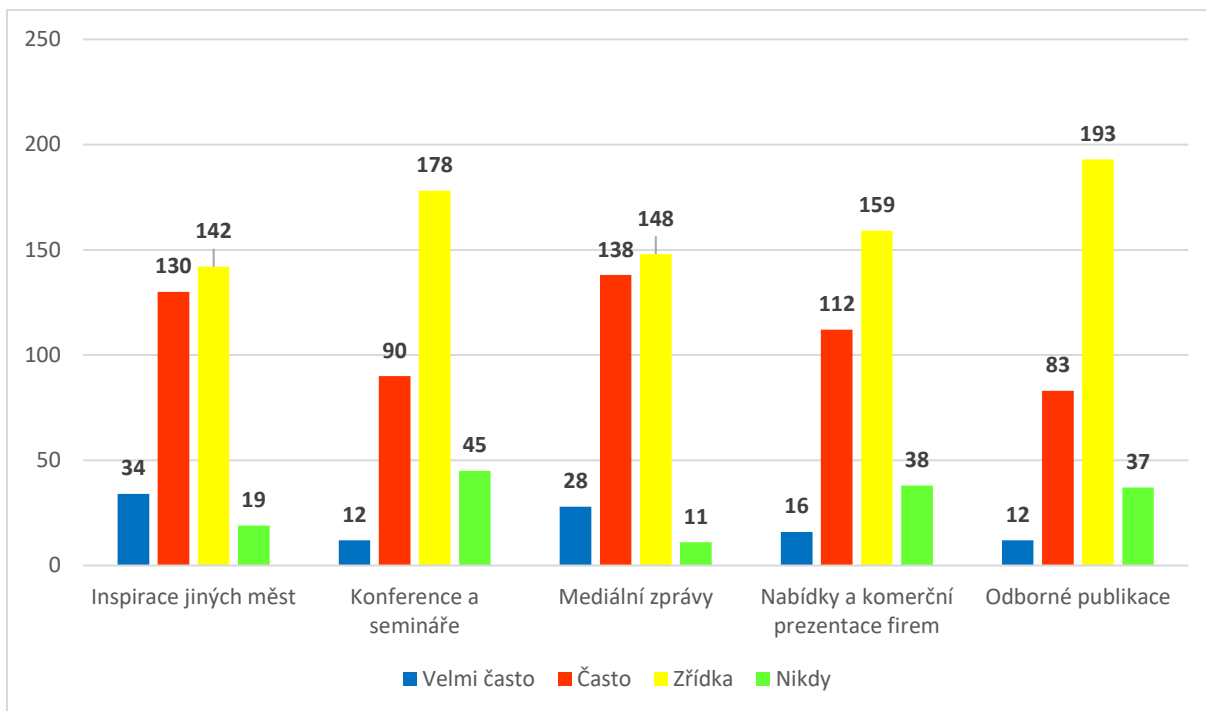
Ve druhé otázce autorský tým řešil vnímání termínu smart city, jak je používán ve veřejném sektoru. Při prvním výroku pouhých 7,7% respondentů zcela souhlasilo s tvrzením, že o smart city je k dispozici dostatek informací, které mohou uplatnit ve své praxi. Při hodnocení druhého tvrzení převažoval nesouhlas (60 %) s tím, že by smart city bylo pouze marketingovou nálepkou. Třetí výrok reflektoval dostatečnost veřejné debaty kolem smart city. V tomto bodě 66 % respondentů uvedlo, že jim ve veřejné debatě schází více informací.

Obrázek 2: Veřejnou debatu kolem konceptu smart city podle Vašeho názoru nejvíce vystihuje tvrzení

Kapitola III – informační zdroje a smart city

Nejčastějším zdrojem informací o smart city je pro respondenty inspirace z jiných měst a mediální zprávy především z tisku a internetu (shodně mírně přes 50 %). Z odpovědí je dále zřejmé, že 71 % respondentů prakticky vůbec nezískává informace o smart city prostřednictvím odborných textů či publikací, jako jsou různé strategické dokumenty, metodiky a akademické publikace.

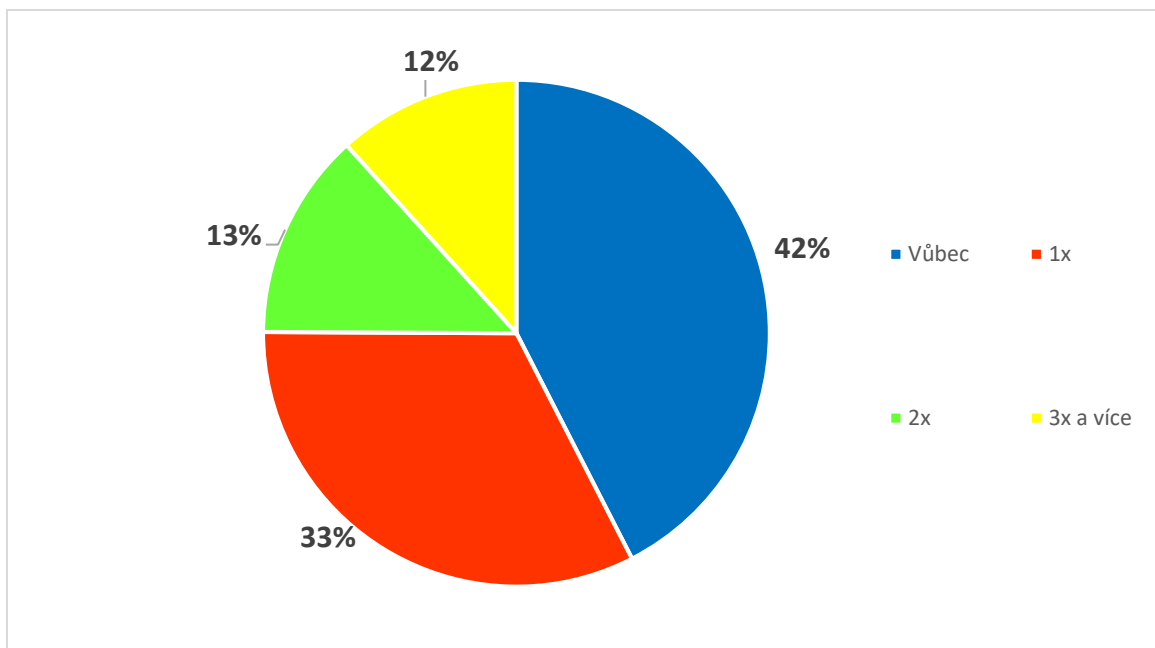

Obrázek 3: Jak často získáváte nové informace o konceptu smart city z následujících informačních zdrojů?

Právě absenci „evidence based“ přístupu (tedy důkazně podložené a měřitelné přínosy) zavádění inovací v prostředí municipalit vnímáme jako problematické. Právě takové přístupy je možné najít v kvalitnějších vědeckých pracích či metodikách. Akademické publikace jsou pro pracovníky veřejné správy mnohdy nepřístupné, ať už z hlediska jazykové bariéry, složitosti problematiky či nutnosti přístupu do placených databází. Z pohledu vědecké komunity je hlavním úkolem mj. prostřednictvím osvětových aktivit dosažené výsledky ve vazbě na koncept smart city jednoduše a srozumitelně interpretovat směrem k aktérům rozvoje veřejné správy.

Kapitola IV – odborné akce a smart city

V této kapitole dotazníkového šetření jsme analyzovali, jak často se respondenti v předchozím roce účastnili seminářů či konferencí spojených s tematikou smart city. Dle získaných odpovědí můžeme říci, že **42 % z nich se neúčastnilo ani jedné akce tohoto druhu, a 33 % pouze jednou**. Na základě těchto čísel je zřejmé, že tyto události nejsou respondenty příliš vyhledávány. Může to být způsobeno tím, že nemají motivaci se jich účastnit, nepovažují je za přínosné, nebo k nim nemají přístup či o nich nevědí. V této věci by měli na pracovníky úřadů působit motivačně zejména jejich vedoucí představitelé a zdůrazňovat potenciální pozitivní účinek související s účastí na podobném typu akcí. Právě neustálé vzdělávání a rozvoj zaměstnanců veřejné správy je v kontextu rozmachu a dostupnosti nových technologií a znalostí zásadním předpokladem pro úspěšné zavádění konceptu smart city. Při výběru konference či semináře je třeba věnovat pozornost kvalitě akce, a to zejména s ohledem na odborné zázemí jednotlivých vystupujících i pořádajících nebo zaštiťujících subjekt.

Obrázek 4: Kolikrát jste se za poslední rok zúčastnil/a jakékoliv odborné akce (seminář, konference...) na téma smart city?

Kapitola V – překážky a smart city

Mezi tři hlavní překážky, které respondenti vnímají jako klíčové při zavádění projektů smart city, byly uvedeny tyto: soustředíme se na jiné investiční akce (45 %), nemáme potřebné znalosti či odborníky (23 %), nedostatek finančních prostředků (20 %).

Prioritizace jiných investičních opatření zjevně souvisí se stále palčivou potřebou municipalit směřovat volné finanční prostředky do projektů dobudování infrastruktury občanské vybavenosti (veřejná prostranství, místní komunikace, chodníky, rekonstrukce budov v majetku města apod.). Částečně může odpověď souviset také s nevyjasněným vnímáním konceptu smart city, kde řada municipalit realizuje inovativní projekty, aniž by se jakkoliv zajímala o jejich ztotožnění s různými verzemi přívlastku „smart“.

Pochopitelně dalším motivem může být nedůvěra v nové a inovativní projekty. Tuto skutečnost potvrzují také odpovědi z kategorie „Jiné“, kdy respondenti uvedli mimo jiné i tyto překážky v zavádění konceptu smart city:

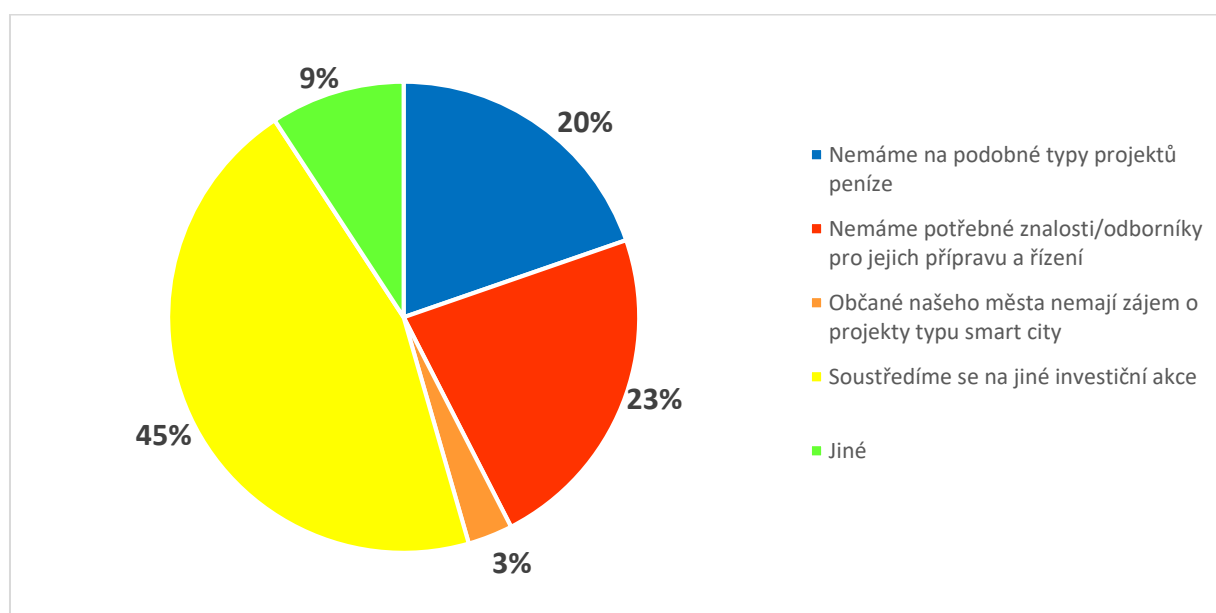
- „Město je samo o sobě překážkou, jelikož je konzervativní organismus,“
- „Vedení měst nejsou dostatečně smart,“
- „Nedaří se přesvědčit především starší zastupitele města o zavedení konceptu SC,“
- „Neochota vedení a zaměstnanců města začleňovat do provozu nové chytré prvky řízení.“

Poměrně překvapivá byla skutečnost, že **23% respondentů vnímá jako hlavní překážku zavádění konceptu smart city absenci potřebných znalostí či odborníků** pro zodpovědnou přípravu a řízení konkrétního projektu. V tomto kontextu je potřeba posilovat zvyšování kompetencí pracovníků

municipalit nutných pro implementaci konceptu smart city. Neoddiskutovatelná je role ústředních orgánů státní správy i vysokých škol. Zmíňme zejména Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, jež vytváří metodickou podporu pro zavádění konceptu v České republice. A také roli Ministerstva vnitra ČR, které je zodpovědné za proces akreditace vzdělávacích programů pro relevantní pracovníky municipalit. Vysoké školy nabízející studium veřejnosprávních oborů by zase měly pružněji reagovat na nové trendy (mj. právě koncept smart city) a obsahovou náplň výuky průběžně aktualizovat. Zvyšování kompetencí pracovníků úřadů může mít zásadní vliv na schopnost zhodnotit užitečnost a účelnost konkrétních projektů v rozvoji daného města, tak aby směřovaly ke zvyšování spokojenosti obyvatel a k efektivnějšímu hospodaření.

Pouze menší část respondentů, konkrétně 20%, považuje za významnou bariéru nedostatek finančních prostředků. Souvislost je možné hledat se zvyšujícími se daňovými příjmy municipálních rozpočtů, ale také v možnostech využívat prostředků Evropských strukturálních a investičních fondů. Ve vazbě na financování inovativních projektů obcí jde zejména o Integrovaný regionální operační program. Operační program Životní prostředí nebo Operační program Zaměstnanost.

Doplňme, že mezi několika respondenty byla jako hlavní překážka uvedena absence koncepčního přístupu k tématu smart city. Tuto bariéru vnímali jako zásadní 4 respondenti v sekci "Jiné". Vyskytly se zde výroky jako: „není vypracovaná koncepce, ad hoc řešení jsou jen vyhazováním peněz,“ či „chybí nám koncepční přístup, nahodilá řešení bez širších vazeb.“

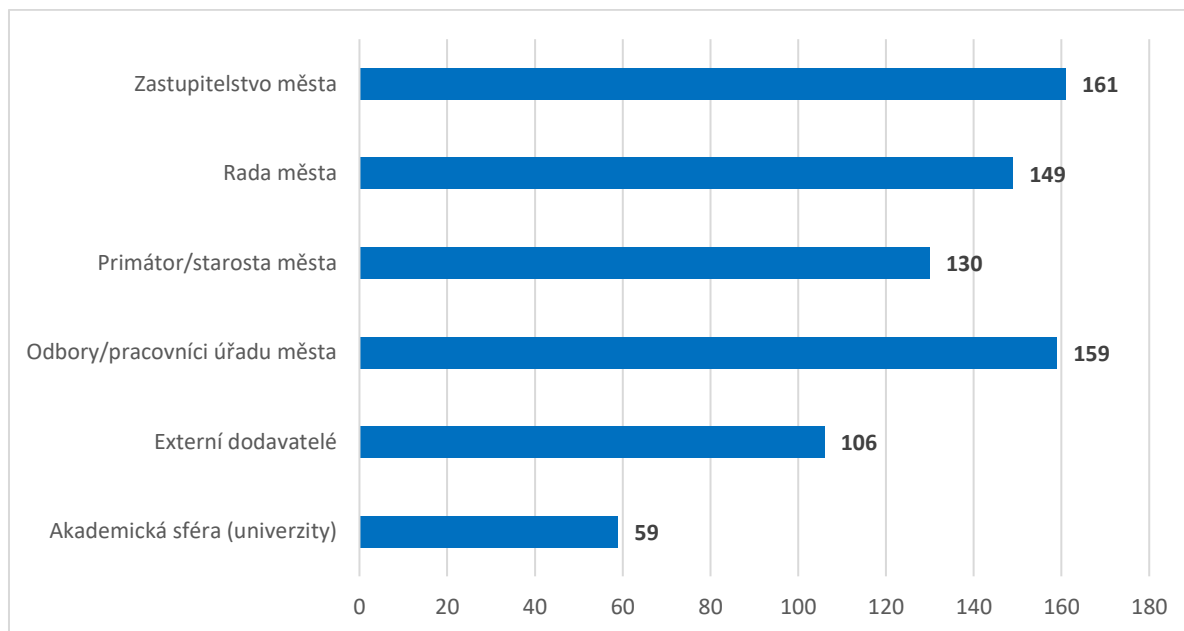

Obrázek 5: Co vnímáte jako hlavní překážku při zavádění projektů smart city ve Vašem městě?

Kapitola VI – klíčové osoby a smart city

Tato otázka se zaměřila na klíčové aktéry strategického zavádění konceptu smart city v municipalitách. Respondenti měli možnost označit jednu až tři možnosti. Na základě odpovědí je možné za klíčové aktéry označit především orgány města. Pro **více než 50 % respondentů je klíčové zastupitelstvo města**, následují **odborníci/pracovníci úřadu města (48,1 %)** a **rada města (44,7 %)**. Je očividné, že strategický přístup ke smart city je primárně otázkou politického závazku. Naopak nejmenší význam je

poté příkládán **akademické sféře, vybráno pouze 18 % respondentů**. Na základě analýzy autorů je zjevné, že v případě zemí, které se konceptem smart city zabývají delší dobu (typicky Skandinávie, Nizozemsko nebo Velká Británie), právě univerzitní pracoviště často spolupracují s místní samosprávou i podnikateli na konkrétních aplikacích konceptu (přístup tzv. trojitě šroubovice). Zdůrazňován je zejména intelektuální kapitál, který univerzity mohou přinést.

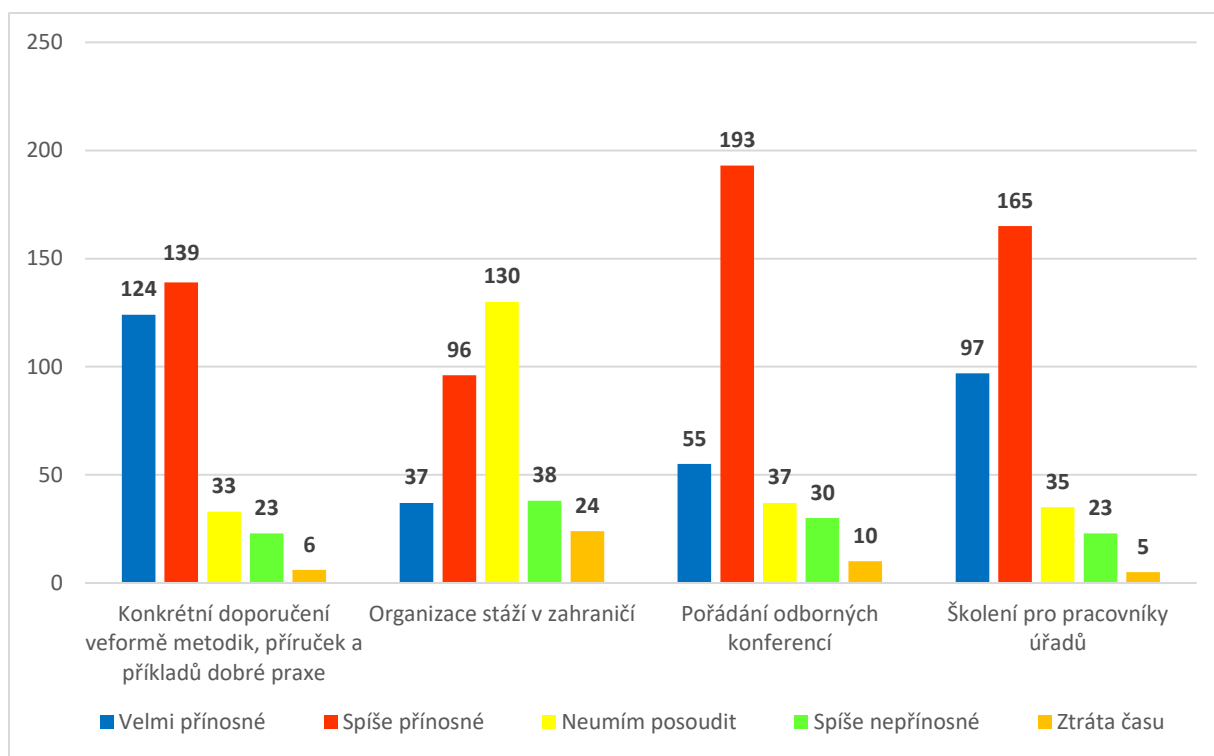

Obrázek 6: Jaké osoby nebo orgány považujete za klíčové při strategickém zavádění konceptu smart city?

Kapitola VII – metodická podpora a smart city

U této otázky jsme zkoumali, do jaké míry jsou pro respondenty přínosné aktivity a dokumenty, které poskytuje Ministerstvo pro místní rozvoj ČR. U prvního výroku nás zajímalo, jaký názor mají respondenti na **konkrétní metodiky či příručky obsahující tematiku smart city**. Za **přínosné až velmi přínosné je považuje 81 % respondentů**. Pozitivně jsou vnímány také odborné konference (76 %) či školení (necelých 81 %). Méně pozitivní odezva byla zaznamenána u **organizace zahraničních stáží, které za přínosné považuje necelých 41% respondentů**. Zřejmě to souvisí se skutečností, že na rozdíl od ostatních uvedených nástrojů, schází zástupcům municipalit osobní zkušenosti s účastí na konkrétní exkurzi či zahraniční stáži (viz vysoká koncentrace odpovědi „neumím posoudit“).

Obecně z výsledků vyplývá, že respondenti většinou považují metodickou podporu ministerstva za kvalitní a dostačující.

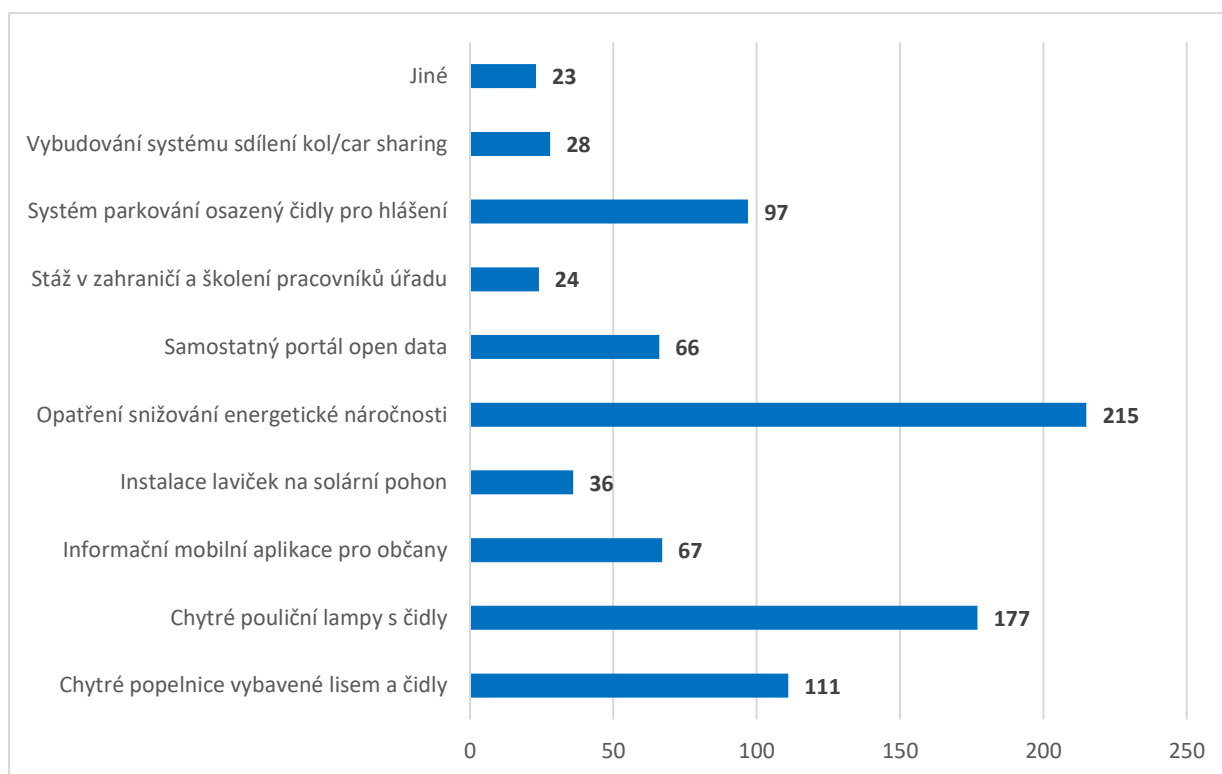

Obrázek 7: Jakou metodickou podporu ze strany MMR ČR v kontextu smart city považujete za přínosnou?

Kapitola VIII – prioritní projekty a smart city

V předposlední části výzkumu jsme se zabývali otázkou preferovaných projektů při zajištěném financování a politické podpory města. Respondenti zde mohli zvolit jeden až tři projekty. **Jako nejvíce upřednostňované typové projekty byla respondenty označena opatření snižování energetické náročnosti budov města a energetická optimalizace (66 %).** Na dalších místech se poté umístily **chytré pouliční lampy s čidly automaticky regulující osvětlení podle přítomnosti chodců (54 %), chytré popelnice vybavené automatickým lisem a čidly s dálkovým hlášením naplněnosti (34 %) či systém parkování osazený čidly pro hlášení volných míst (30 %).** Naopak zájem o neinvestiční projekty typu účast na stáží a vzdělávání pracovníků byl spíše okrajový.

Akcent na technologické pojetí konceptu smart city, které naznačila už úvodní otázka šetření je tak zcela zřejmý.

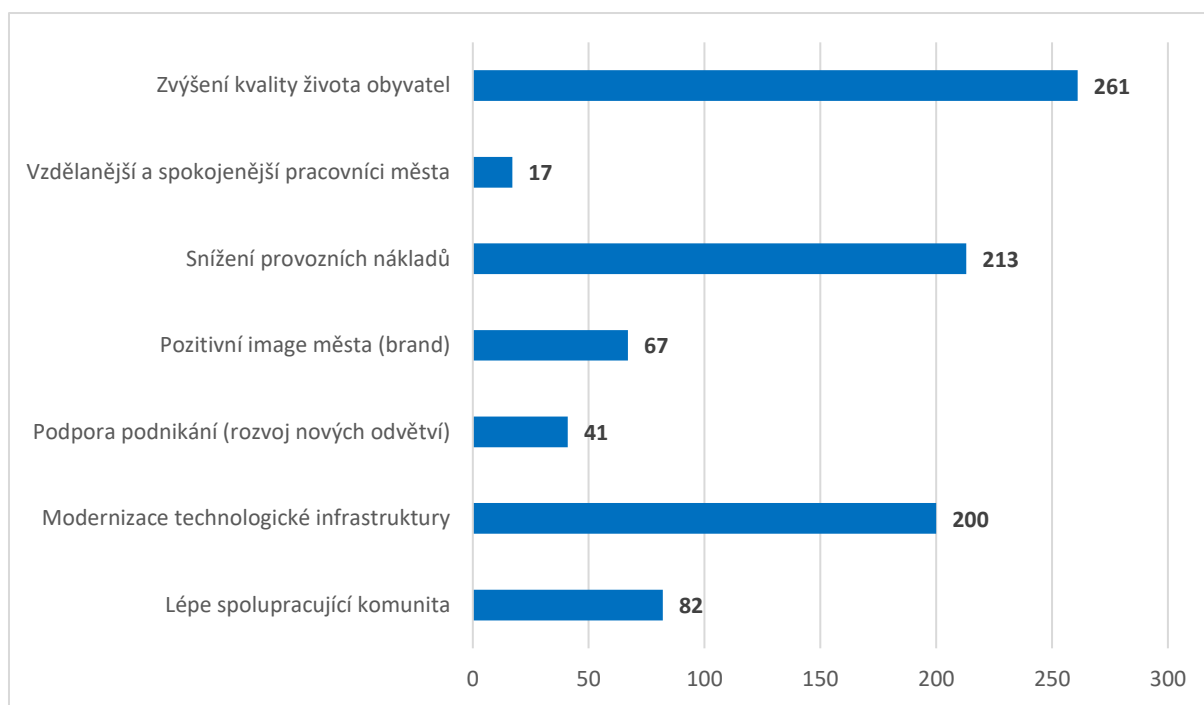

Obrázek 8: Představte si, že máte zajištěné financování z dotací i politickou podporu města. Které z níže uvedených projektů byste realizovali nejdříve?

Kapitola IX – dlouhodobé přínosy a smart city

Z naprosté většiny odpovědí respondentů (80 %) je patrné, že zvýšení kvality života obyvatel daného města by měl být primárním zájmem při naplňování konceptu smart city v praxi. Nicméně je důležité, aby si představitelé měst tuto skutečnost uvědomili i při plánování a naplňování svých rozvojových strategií. Realizované aktivity by tak měly odpovídat potřebám obyvatel (např. prostřednictvím komunitního procesu zpracování rozvojové strategie), což dokumentuje i řada zahraničních výzkumů (za všechny zmiňme například práce prof. Meijera a Rodrigueze Bolívara (Bolívar a Meijer 2016a; Meijer a Bolívar 2016; Bolívar a Meijer 2016b) v oblasti smart governance).

Jako další dlouhodobé přínosy respondenti označili snížení provozních nákladů (66 %), potažmo modernizaci technologické infrastruktury (62 %). I v této otázce je tak znát dominující technologická stránka konceptu smart city, která je v současnosti často skloňována. Naproti tomu lépe spolupracující komunitu (naplňování jednoho z principů smart governance) uvedlo pouze 25 % účastníků šetření. Dodejme, že respondenti měli na výběr z jedné až tři nabízených možností.

Obrázek 9: Jaké by podle Vás měly být hlavní dlouhodobé přínosy konceptu smart city?

Shrnutí

Klíčovým zjištěním našeho výzkumu je fakt, že v České republice převládá technologické vnímání konceptu smart city. 73 % zástupců měst si tento pojem asociuje s technologickými projekty. Další potvrzení této skutečnosti lze nalézt při analýze otázek č. 8 a 9. Mezi preferované projekty naplňující koncept smart city byly nejčastěji uváděny opatření snižování energetické náročnosti budov města, chytré pouliční lampy či chytré popelnice. V souvislosti s dlouhodobými přínosy, které zkoumala otázka č. 9, se v necelých 62 % odpovědí vyskytovala modernizace technologické infrastruktury. Nicméně dle současných zahraničních výzkumů a příkladů dobré praxe je nutné akcentovat zejména prvky systému chytré správy (smart governance), a tedy mj. více zapojit občany, firmy či univerzity do chodu řízení města prostřednictvím například participativního rozpočtu.

Jako zajímavé dílčí poznatky uvedme bariéry, se kterými se zástupci měst potýkají při implementaci smart city konceptu do praxe. Nejčastěji bylo zmiňováno preferování jiných investičních akcí, nedostatek odborníků a znalostí pro nastolení této agendy či limitující finanční prostředky dané municipality.

Pozitivně lze rozhodně vnímat i to, že respondenti jako zásadní přínos smart city v dlouhodobém horizontu označili zvýšení kvality života obyvatel. Tento cíl by měl být stanoven každým chytrým městem, bez ohledu na to, jestli se jejich zástupci vydají (ne)technologickou cestou či jejich kombinací.

Zdroje

BIFULCO, Francesco, Marco TREGUA a Cristina C. AMITRANO, 2017. Co-Governing Smart Cities Through Living Labs. Top Evidences From EU. *Transylvanian Review of Administrative Sciences* [online]. **2017**(50E), 21–37 [vid. 2019-07-09]. Dostupné z: doi:10.24193/tras.2017.0002

BOLÍVAR, Manuel Pedro Rodríguez a Albert J. MEIJER, 2016a. Smart Governance: Using a Literature Review and Empirical Analysis to Build a Research Model. *Social Science Computer Review* [online]. **34**(6), 673–692. ISSN 15528286. Dostupné z: doi:10.1177/0894439315611088

BOLÍVAR, Manuel Pedro Rodríguez a Albert J. MEIJER, 2016b. Smart Governance. *Social Science Computer Review* [online]. B.m.: SAGE Publications Sage CA: Los Angeles, CA, **34**(6), 673–692 [vid. 2019-07-09]. ISSN 0894-4393. Dostupné z: doi:10.1177/0894439315611088

CASTELNOVO, Walter, Gianluca MISURACA a Alberto SAVOLDELLI, 2016. Smart Cities Governance. *Social Science Computer Review* [online]. **34**(6), 724–739 [vid. 2019-02-06]. ISSN 0894-4393. Dostupné z: doi:10.1177/0894439315611103

CHOURABI, Hafedh, Taewoo NAM, Shawn WALKER, J. Ramon GIL-GARCIA, Sehl MELLOULI, Karine NAHON, Theresa A. PARDO a Hans Jochen SCHOLL, 2012. Understanding Smart Cities: An Integrative Framework. In: *45th Hawaii International Conference on System Sciences* [online]. B.m.: IEEE, s. 2289–2297 [vid. 2019-07-09]. ISBN 978-1-4577-1925-7. Dostupné z: doi:10.1109/HICSS.2012.615

MEIJER, Albert a Manuel Pedro Rodríguez BOLÍVAR, 2016. Governing the smart city: a review of the literature on smart urban governance. *International Review of Administrative Sciences* [online]. **82**(2), 392–408. ISSN 14617226. Dostupné z: doi:10.1177/0020852314564308

Kontakt na autory

- Ing. Filip Kučera, Fakulta managementu a ekonomiky, Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, Mostní 5139, 760 01 Zlín, fkucera@utb.cz
- Ing. Martin Horák, Fakulta managementu a ekonomiky, Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, Mostní 5139, 760 01 Zlín, mhorak@utb.cz
- Ing. Lenka Smékalová, Ph.D., Fakulta managementu a ekonomiky, Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, Mostní 5139, 760 01 Zlín, smekalova@utb.cz